

Udfaldet bliver retfærdigt, vil Erfaringen vise. Men det er altsaa, som Lovforslaget nu foreligger, fastslaaet af Landstinget, at man skal have en bestemt Grænse, at de, der er over den, faar ingenting, de, der er under, faar.

Den tredie Forandring, man i Landstinget har foretaget paa et væsentligt Omraade, er den, at man har sat faste Takster for Bidraget. Det har jeg ikke nær saa mange Betæneligheder ved. Jeg erkender, at det i mange Henseender kan have sine Fordele, at der er fastsat en bestemt Takst for Bidragets Størrelse, og navnlig vil man ved i Loven at sætte et bestemt Bidrag for hvert Barn undgaa den Uensartethed, som jeg erkender kan fremkomme, navnlig naar hver enkelt Kommunalbestyrelse for sig skal fastsætte Bidraget. Jeg behøver ikke at komme ind paa, hvordan Bidragets Størrelse er fastsat, det har ærede Medlemmer set af Lovforslagets § 1, 2det Stykke, men jeg gør opmærksom paa, at saadan som det der er fastsat, til 100 Kr., 80 Kr. og 60 Kr. efter Barnets Alder, har det den Skavank, at det i en hel Del Byer og Amter bliver lavere end det saakaldte Normalbidrag for Børn, der er fødte udenfor Ægteskab, idet dette her i København er fastsat til 120 Kr., i et enkelt Amt til 108 Kr., og i et Par andre, tror jeg, til 96 Kr., og de samme Satsler gælder for enkelte af de større Byer. Der vil altsaa i disse Kommuner eller Amter fremtræde det Forhold, at er den paagældende Moder en Enke, har hun Krav paa af det offentlige at faa 80 Kr. — jeg holder mig til det Tal, der bliver det almindelige, det gælder for Børn mellem 2 og 12 Aar, men hvis hun har tjenende hos sig en Pige, der har et eller flere Børn udenfor Ægteskab, har samme Pige Lov til at gaa hen og hente, hvis det er i samme Amt, maaske 96, maaske 108 og maaske 120 Kr. Jeg ved ikke, hvorledes man vil forsvare den Forskel, at Pigen, der tjener, skal have mere til sit Barn end Enken til sit. Men jeg erkender, at de faste Takster for Underholdsbidraget ikke for mig er saa betænelige, som de to tidligere omtalte Forhold, om jeg end nok synes, at der her kunde have været Grund til at tage det samme Hensyn, som man har taget ved Fastsættelsen af Bidraget til Børn fødte udenfor Ægteskabet, saa at man ikke fik den Uoverensstemmelse, der nu er. Jeg gør ogsaa opmærksom paa det ret interessante, at medens det for den Pige, der har Børn udenfor Ægteskab, fremdeles er afgørende, om hun er trængende — der kræves, for

at hun kan faa Bidrag af det offentlige, en saakaldt Trængsattest, d. v. s. Kommunalbestyrelsen skal hver Gang skønne over, om hun er trængende —, kan det for Enkens Vedkommende ikke nytte, at der skønnes, at hun er trængende, for hvis hun f. Eks. har over 4,000 Kr., kan hun ingenting faa, selv om hun er nok saa trængende. Jeg gør opmærksom paa, at de senere Aars Erfaringer fra Sygekasserne har vist, hvor vanskeligt det har været med den Grænse paa 5,000 Kr., der der er, hvorledes mangfoldige Husmænd har maattet falde for denne Grænse. Betænkningen over Sygekasselovforslaget er jo lige omdelt. Jeg ser, at Udvalget har optrykt en lang Liste, hvor der bl. a. findes Oplysninger om, hvordan Formueforholdene er for en hel lang Række Sygekassemedlemmer, der er indstillede til at skulle gaa ud af Sygekasserne, men med Hensyn til hvilke jeg har ladet Sagen ligge for at afvente Rigsdagens Behandling. Man vil af denne Liste ogsaa kunne se, hvilken Mængde af de Medlemmer — 5-600 staar der paa denne Liste —, som, hvis vi ikke faar Sygekasseloven gennemført, maa falde for den nu gældende Grænse: 5,000 Kr. Her har man sat 4,000 Kr., og Forholdet vil altsaa være det, at naar en Enke ejer en Ejendom, hvori der ikke er større Laan, end at hendes Formue udgør 4,000 Kr., vil hun ikke kunne faa Understøttelse, selv om hendes Indtægter er nok saa smaa. Der vil endvidere kunne fremkomme det mærkelige Forhold, at en Enke f. Eks. paa Landet med en Indtægt af 800 Kr., der har — skal vi sige 4 Børn, hvoraf det ældste Barn er 13½ Aar, faar Understøttelse til alle Børnene, medens hun, hvis det ældste Barn er et halvt Aar ældre, ikke vil faa noget som helst til noget af Børnene; saa kan hun ikke anses for trængende. Har hun derimod først faaet noget, bliver hun ved at modtage Understøttelse, indtil alle Børnene er fyldte 14 Aar, til Trods for, at hendes Stilling maaske slet ikke bliver ringere, og trods det at hendes ligestillede intet har kunnet faa, fordi det Barn, der gør Udslaget, om jeg maa bruge det Udtryk, er paa den forkerte Side af de 14 Aar. Jeg erkender, at der paa alle Omraader, hvor man har faste Grænser, kan paavises Grænsetilfælde, som ser grelle ud, men jeg maa ærlig tilstaa, at jeg finder, at dette Omraade var det sidste, hvor man skulde gaa til faste Grænser, navnlig da faste Grænser, der angiver, om den paagældende kan siges at være trængende eller ej. Jeg skal ikke komme med mange Tal, men jeg kan dog ikke undlade at nævne